

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Tapani, A. (2020) Paluu yrittäjämäisyyden äärelle. TAMK-blogi, 27.11.2020.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/tutkimus/paluu-yrittajamaisyyden-aarelle/>

Paluu yrittäjämäisyyden äärelle

27.11.2020 — Arja Hautala

Herätys aamulla klo 03.00, ajomatkaa 380 kilometriä, yrittäjyyskasvatuksen opetusta toisella puolella Suomea ja illaksi kotiin. Yrittäjämäisyyden sovittaminen perhe-elämään laitto pohtimaan asioiden tekemistä luovasti uudella tavalla. Siitä se matka kuitenkin alkoi.

Matkaan lähden

Tai ihan tarkkaan ottaen, matka alkoi yrittäjyyskasvatuksen opinnoista Tampereen yliopiston Ammattikasvatuksen koulutus ja tutkimuskeskuksessa vuonna 2005 ikimuistosen professori **Paula Kyrön** innoittamana.

Se jatkui opetustyönä neljässä eri maakunnassa, muun muassa yllä mainitussa yrittäjyyskasvatuksen opetustyössä Lappeenrannan Teknillisen yliopiston järjestämässä koulutuksessa, yrittäjyyskasvatuksen tutkimusassistenttina järjestelemässä teemasessioita tutkimuspäiville ja lopulta päätyi TAMKIin, jossa sain OKM:n erillisrahoituksella luotsattavakseni yrittävyysspainotteisen opettajankoulutusryhmän. Erillisrahoituksen turvin saimme tehdä myös tutkimusta yrittäjämäisestä opettajuudesta, josta esimerkkinä julkaisu ”Pysäköinti kielletty –huoltoajo sallittu! – Yrittäjyyspedagogiikka moottorina kohti uudenlaista ammatillisuutta” (toim. Annukka Tapani, Harri Kukkonen ja Antero Stenlund).

Kilometrejä ja kokemuksia

Pysäköintiä ei tosiaan ole pitkäksi aikaa tullut harrastettua. Matkan varrelle on kertynyt kilometrejä autoon, (nauru)ryppyjä silmäkulmiin, mutta ennen kaikkea kiintoisia ihmistarinoita ja kohtaamisia, innostusta vaikka välillä myös lannistusta. Eihän elämä ole aina pelkkää juhlaa, se on myös ruusuilla tanssimista. Välillä toki miettiä, että pääsisikö

helpommalla, jos vaan heittäytyisi ”riviin” ja mielellään ihan sinne äärimmäiseen takariviin tai -pulpettiin.

Ajatusta kestää ehkä päivän tai no, tunnin, ja sitten taas mennään. Yrittäjämäisyys on oma valinta, mutta 15 vuoden kokemukseni perusteella uskallan sanoa, että hetkeen ja mahdollisuuksiin tarttuminen kannattaa ja että intuitioon kannatta luottaa. Että kannattaa tehdä sitä, mikä omassa itsessä tuntuu oikealta.

Kanssamatkaajia karavaanissa

Koirat haukkuvat, mutta karavaani kulkee. Nyt on taas iloisen jälleennäkemisen aika. Olen uusien tutkimusmahdollisuuksien äärellä: mitä voisivat olla yrittäjämäisesti toimivat tiimit, miten ohjaan opiskelijoita yrittäjämäisiksi, luoviksi, uusia mahdollisuuksia havaitseviksi ammatillisiksi opettajiksi.

Parasta tässä kaikessa on, että tätä ei tarvitse tehdä yksin, vaan meillä on TAMKissa tutkimusryhmätoimintaa sekä hieman sattumanvaraisestikin syntynyt samanhenkisten yrittäjämäisesti ajattelevien kehittäjäheimo. Heimo, jossa voi heittää ideaa ”tulille” ja sitä jalostetaan yhdessä, ja ennen kaikkea omaan tyyliini sopivasti, rivakasti, eteenpäin.

Nyt olisi hienoa tunnistaa, jos löytäisimme TAMKista lisää heimolaisia. Emme täällä niin kovin herkästi tee itsestämme ”numeroo”, mutta nyt kannustan tuohon meille epätyypilliseen toimintaan: ilmianna meille omia yrittäjämäisiä kokeiluja, pieniä tai isoja, onnistuneita tai ei. Tai kerro vaikkapa kaverista hyvää selän takana.

Aa että, mikä matka. Kannatti tarttua, vaikka nyt mietin, että olihan se ihan hullua, kun noita mainittuja yrittäjäyyskasvatuksen opintoja vedin. Kun kysyin silloin mahdollisuutta valmistella opetusta, mainittu professori totesi: ”Ethän sinä mitään valmistele, vedät vaan mun materiaaleista.” Näillä mennään ja matka jatkuu. Liitytkö mukaan karavaaniin?

Teksti: Yliopettaja Annukka Tapani, TAMK

Kuva: Saara Lehtonen, muokkaus Minttu Rantanen